

สรุป

จากการได้ศึกษาวิเคราะห์ค้นพบปัญหาการบังคับใช้กฎหมายในความผิดทางอาญาเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้า และเสนอแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงในบทความต่าง ๆ ที่ผ่านมา พอสรุปได้ดังนี้

1. ปัญหาด้านบทบัญญัติกฎหมาย

1.1 ถ้อยคำในคว้บทกฎหมายคลุมเครือทำให้เกิดการตีความไขว้เขวไปจากเจตนารมณ์ของกฎหมาย ตัวอย่างเช่น

ก) ปัญหามาตรา 273 และ 274 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ใช้ถ้อยคำ ว่า "ผู้ใดปลอม (เลียน) เครื่องหมายการค้าของผู้อื่นซึ่งได้จดทะเบียนแล้ว ไม่ว่าจะได้จดภายในหรือภายนอกราชอาณาจักร . . ." เมื่อมาพิจารณาเปรียบเทียบกับถ้อยคำในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า มาตรา 16 ว่า "ด้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้ารายใดเหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าซึ่งเจ้าของอื่นได้นำมาจดทะเบียนไว้แล้ว เพื่อสินค้าจำพวกเดียวกัน หรือเป็นเครื่องหมายที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้า เช่นว่านี้จนนับเป็นการลงสาธาดชน ห้ามมิให้นายทะเบียนรับจดทะเบียน" และมาตรา 27 ใช้ถ้อยคำ ว่า "ภายในบทบังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ บุคคลผู้ใดจดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าแล้วนั้น ท่านให้ถือว่าเป็นเจ้าของ มีสิทธิผู้เดียวเพื่อใช้เครื่องหมายสำหรับสินค้าทั้งหมดในจำพวกหนึ่งหรือหลายจำพวกที่จดทะเบียนไว้" จากทั้ง 2 มาตรานี้ แสดงให้เห็นว่าพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้ามุ่งให้ความคุ้มครองแก่เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนภายในประเทศ ในอันที่จะมีสิทธิแต่ผู้เดียวในการใช้เครื่องหมายการค้ากับสินค้าทุกชนิด เฉพาะที่ใดจดทะเบียนคุ้มครองไปถึง ซึ่งหมายความว่า การจดทะเบียนจะครอบคลุมไปถึงเฉพาะจำพวกสินค้าที่ระบุของจดทะเบียนไว้เท่านั้น ไม่ให้ความคุ้มครองไปถึงสินค้าจำพวก

อื่นที่มีได้ของครอบครัวแล้ว และเปิดโอกาสให้ผู้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือน/คล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่จดไว้แล้วในจำพวกต่างกันได้ นั่นคือ แม้เครื่องหมายการค้าจะเหมือนคล้ายกัน แต่กฎหมายก็ยอมรับจดทะเบียนให้หากเป็นสินค้าคนละจำพวก เมื่อเป็นเช่นนี้ จึงเกิดปัญหาในการตีความว่า ในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 273 และ 274 ต้องคำนึงถึงว่า การปลอมนั้นจะเป็นความผิดหรือไม่หากปลอมเครื่องหมายการค้าสำหรับสินค้าต่างจำพวกกัน ตามเจตนารมณ์ของกฎหมายอาญามุ่งคุ้มครองประชาชนในฐานะเป็นกฎหมายมหาชน เมื่อมีการปลอม ย่อมเกิดการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินของผู้อื่นแล้ว ความเชื่อครอบงำในความเป็นเจ้าของเครื่องหมายฯ เกิดขึ้นแล้วกับสาธารณชน ความผิดย่อมเกิดขึ้นแล้วไม่ว่าจะได้ปลอมในสินค้าจำพวกเดียวกันหรือไม่ก็ตาม

ทางแก วิธีที่ 1 เติมด้วยคำแสดงเจตนารมณ์ของกฎหมายอาญาลงไปให้เด่นชัดขึ้น คือ "ผู้ใดปลอมเครื่องหมายการค้าของผู้อื่นซึ่งได้จดทะเบียนไว้แล้วไม่ว่าจะเป็นสินค้าจำพวกเดียวกันหรือไม่ก็ตาม . . ."

วิธีที่ 2 เนื่องจากการแบ่งจำพวกสินค้าตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าเป็นการแบ่งตามวัตถุประสงค์ที่ผลิตสินค้านั้น ในบางกรณีก็ขัดแย้งกับสามัญสำนึกของผู้บริโภคทั่วไปซึ่งแบ่งตามลักษณะการใช้สอย ในมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า จึงควรตัดด้วยคำว่า "เพื่อสินค้าจำพวกเดียวกัน" ออกเสีย และในมาตรา 27 ตัดด้วยคำว่า "สำหรับสินค้าทั้งหมดในจำพวกหนึ่งหรือหลายจำพวกที่ได้จดทะเบียนไว้" ออกเสีย เป็นการลดความสำคัญของการแบ่งจำพวกสินค้าลงโดยมีต่อนำมาประกอบการพิจารณาว่าจะรับจดทะเบียนหรือไม่ มุ่งคำนึงแต่ถ้าจะเป็นการก่อให้เกิดการลวงสาธารณชนได้แล้ว ก็ไม่รับจดทะเบียนเมื่อเครื่องหมายนั้นเหมือน/คล้ายกัน

ข) ปัญหา ในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้ามิได้แยกพิจารณาความเหมือน/คล้ายไว้ต่างมาตรากัน คงพิจารณารวมไม่ว่าเหมือนหรือคล้าย หากเป็นการลวงสาธารณชนก็ไม่รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าอื่นอีก (มาตรา 16) แต่ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 273 (ปลอมเครื่องหมายการค้า) และมาตรา 274 (เลียนเครื่องหมายการค้า)

แยกไว้ต่างมาตรากัน โดยมีได้ให้คำจำกัดความไว้เด่นชัด จึงเกิดปัญหาในการพิจารณาว่าอย่างไรเป็นปลอมอย่างไรเป็นเลียน และปัญหาที่ตามมาคือพวกผู้เสียหายฟ้องผิดมาตราศาลก็จะไม่พิพากษาโทษให้ อีกทั้งเมื่อเจ้าพนักงานสอบสวน เช่น ตำรวจ มาขอความเห็นถึงเกณฑ์พิจารณาความแตกต่างของปลอมและเลียนเครื่องหมายการค้า เจ้าหน้าที่นายทะเบียนก็ไม่อาจให้คำตอบเพื่อสรุปหลักเกณฑ์ได้ เพราะในการวินิจฉัยของนายทะเบียน มิได้แยกวินิจฉัยความแตกต่างของการปลอมหรือเลียน แต่วินิจฉัยรวมกันไป จึงเกิดปัญหายากในการพิจารณาวินิจฉัยคดี

ทางแก้ เห็นสมควรรวมความผิดในเรื่องปลอม กับเลียน เครื่องหมายการค้า มาตรา 273 และมาตรา 274 ไว้ในมาตราเดียวกัน เพราะจุดประสงค์ต่อผลที่ตามมา เป็นอย่างเดียวกัน คือต้องการให้ประชาชนเชื่อว่าเครื่องหมายการค้าที่ปลอม/เลียนนั้น เป็นเครื่องหมายการค้าของเจ้าของที่แท้จริง ความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อเจ้าของเครื่องหมายการค้า และสาธารณชนมีเท่าเทียมกัน จึงสมควรรวมไว้ในมาตราเดียวกัน มีอัตราโทษเท่าเทียมกัน

ก) ปัญหา เนื่องจากประมวลกฎหมายอาญาเป็นกฎหมายหลักทั่วไปที่วางไว้เพื่อมุ่งให้ความคุ้มครองต่อประชาชน การบัญญัติด้วยคำต่าง ๆ ในกฎหมายจึงเป็นไปอย่างกว้าง ๆ ไม่สามารถจะกำหนดรายละเอียดเพื่อขยายความลงไปได้มากพอ (ในขณะที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าเป็นกฎหมายเฉพาะ ที่สามารถจะบัญญัติบทนิยาม คำจำกัดความ หรือเพิ่มเติมรายละเอียดต่าง ๆ ลงไปได้) จึงมักเกิดปัญหาในการตีความ

ทางแก้ เห็นสมควรนำบทบัญญัติในความผิดเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้ามารวมไว้ในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า เพื่อสะดวกในการบัญญัติเพิ่มเติมรายละเอียดต่าง ๆ และให้บทนิยามจำกัดความได้พอเพียง เช่น ปลอม/เลียนเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้ว ไม่ว่าจะรู้ถึงการจดทะเบียนแล้วหรือไม่ก็ตาม ปลอม/เลียนเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้ว เพื่อประโยชน์ทางกิจการค้า หรือปลอม/เลียนเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้ว โดยใช้อย่าง เครื่องหมายการค้า เป็นต้น

ง) ปัญหาการที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าเป็นกฎหมายเฉพาะเกี่ยวกับเรื่องของเครื่องหมายการค้าโดยตรง แต่กลับมิได้มีบทบัญญัติลงโทษผู้กระทำความผิดฐานปลอม/เลียน นำไปใช้ซึ่งเครื่องหมายการค้าของผู้อื่นไว้ กลับไปอาศัยประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 272 (1), 273, 274, 275 มาบังคับใช้แทน ทำให้พ่อค้าประชาชนบางรายซึ่งโดยมากมักไม่มีพื้นฐานความรู้ทางกฎหมายเครื่องหมายการค้าอยู่แล้วเกิดความสับสนเข้าใจผิด เมื่อเปิดคดีต่อตัวพระราชบัญญัติ ไม่พบว่ามิบทกำหนดลงโทษโดยผู้กระทำความผิดฐานปลอม เลียน นำมาใช้ เครื่องหมายของผู้อื่นไว้ มีแต่ความผิดตามมาตรา 45 จึงหลงไปว่าการกระทำดังกล่าวนี้ไม่เป็นความผิด กฎหมายเรื่องเดียวกันไม่ควรจะกระจัดกระจายอยู่ทั่วไป

ทางแก้ เห็นสมควรนำความผิดเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 272 (1), 273, 274, 275 มาบัญญัติรวมไว้ในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าด้วย

1.2 กฎหมายบางส่วนล้าสมัยไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงทาง เศรษฐกิจและสังคมในโลกรปัจจุบัน ทำให้การบังคับใช้ไม่ไคผล

ก) ปัญหา การกำหนดบทลงโทษต่ำ ในขณะที่ประโยชน์ตอบแทนได้รับจากการกระทำความผิดมีสูง มาตรา 272 (1) และมาตรา 274 มีบทกำหนดโทษคือ " . . . จำคุกไม่เกิน 1 ปี ปรับไม่เกิน 2,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ส่วนมาตรา 273 กำหนดอัตราโทษ จำคุกไม่เกิน 3 ปี ปรับไม่เกิน 6,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ทำให้ผู้กระทำความผิดไม่เกรงกลัวกฎหมาย แม้เคยถูกจับและถูกพิพากษาลงโทษไปแล้ว ก็ไม่เข็ดหลาบ เพราะค่าตอบแทนที่ได้จากการเสี่ยงคุ้มค่า

ทางแก้ 1. เพิ่มอัตราโทษให้สูงขึ้น โดยเฉพาะโทษปรับ เพื่อให้สอดคล้องกับภาวะค่าของเงินในปัจจุบันซึ่งสูงขึ้นกว่าเดิม (ประมวลกฎหมายอาญานี้บัญญัติมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2500 ซึ่งค่าของเงินในขณะนั้นไม่อาจเทียบได้กับปัจจุบัน)

2. เพิ่มอัตราโทษสำหรับผู้กระทำความผิดซ้ำ เพื่อให้หลายจำ
3. แบ่งโทษปรับกึ่งหนึ่งให้กับเจ้าของเครื่องหมายการค้า เพื่อกระตุ้นให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าดำเนินการกับผู้กระทำความผิดทางอาญาค้วย มิใช่มุ่งแต่ในส่วนแพ่ง เพราะได้รับค่าเสียหายทดแทน

ข) ปัญหาการแบ่งจำพวกสินค้าออกเป็น 50 จำพวก ตามประเภทของวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตสินค้า ซึ่งกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า นั้น ล้าสมัยไม่สอดคล้องกับความคิดเห็น สามัญสำนึกของผู้บริโภคทั่วไปซึ่งจะแบ่งสินค้าตามประเภทของลักษณะการใช้สอย เช่น ผู้ที่นอน ปลอกหมอน ผ้าห่ม ผ้าคลุมเตียง จัดอยู่ในจำพวกเดียวกัน ไม่น่าจำเป็นที่จะเป็นการผลิตจากฝ้าย แพร หรือไหม แต่การแบ่งตามพระราชบัญญัติ แบ่งฝ้ายที่นอนแพร ผ้าปูที่นอนฝ้าย ผ้าปูที่นอนไหม ออกต่างจำพวกกัน จึงก่อให้เกิดความสับสนหลงผิดได้ง่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีวิทยาการสมัยใหม่ก้าวหน้ามาก ขบวนการและกรรมวิธี ในการผลิตสินค้าปัจจุบันซับซ้อนจนยากแก่การจะจำแนกประเภทของวัตถุดิบได้

ทางแก้ ปรับปรุงการแบ่งจำพวกสินค้าให้สอดคล้องต้องตามความคิดเห็นทั่วไปของประชาชน หรืออิงตามมาตรฐานสากลที่ประเทศต่าง ๆ ใช้อยู่ในปัจจุบัน

ค) ปัญหาโลกปัจจุบันมีการพัฒนาก้าวหน้าไปอย่างไม่หยุดยั้งในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นวิทยาการสมัยใหม่ การพัฒนาด้านพาณิชย์กรรม อุตสาหกรรม ฯลฯ เลห์เหลี่ยมทางการค้าของผู้ประกอบการค้าที่ไม่สุจริตก็เพิ่มมากขึ้นตามภาวะการแข่งขันเอาต์เอาเปรียบกันทางการค้า กฎหมายที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบันอาจเปิดช่องให้ผู้ไม่สุจริตฉวยโอกาสกระทำความผิดเอาเปรียบทางการค้าอย่างไม่เป็นธรรมได้

ทางแก้ ง) กำหนดบทลงโทษในเรื่องแจ้งความเท็จต่อเจ้าพนักงานไว้ในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า เพราะการที่บุคคลใดมาขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เจ้าหน้าที่มีหน้าที่เพียงตรวจสอบเอกสารหลักฐานที่เขานำมายื่น ถ้าเห็นว่าถูกต้องครบถ้วนก็รับจด ไม่มีอำนาจ

หน้าที่ใดไปสืบเสาะ เบื้องหลังหาหลักฐานว่า เอกสารที่ผู้ยื่นปลอมมาหรือไม่ หรือข้อความที่ผู้ยื่นแจ้งไว้เป็นความจริงทุกประการหรือไม่ จึงควรกำหนดความผิดเช่นว่านี้ด้วยเพื่อป้องกันมิให้ผู้ใดแจ้งความเท็จต่อเจ้าพนักงาน อันจะก่อให้เกิดปัญหาตามมาภายหลังเมื่อเจ้าของแท้จริงมาร้องอ้างสิทธิดีกว่า

ข) กำหนดไว้ให้เด่นชัดในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า ถึงการกำหนดโทษแก่ผู้กระทำความผิดที่เป็นนิติบุคคล โดยให้กรรมการ ผู้จัดการ (บริษัท) หรือผู้จัดการ (ห้างหุ้นส่วน) เป็นผู้รับผิดชอบตามกฎหมายนี้

ค) การกำหนดใหม่ให้การให้สินบนนำจับด้วย เพื่อให้ประชาชนทั่วไปมีกำลังใจช่วยเหลือสอดคลองการกระทำผิดดังกล่าว และกลับมาเป็นพยานในคดี

ง) ควรกำหนดให้เจ้าของ เครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้วทุกคน ระบุเลขทะเบียนเครื่องหมายการค้าลงบนเครื่องหมายฯ ทุกครั้ง ผู้ใดไม่กระทำตามให้ต้องรับโทษตามกฎหมาย ทั้งนี้เป็นการป้องกันข้อหาที่ไม่สุจริตกระทำการปลอม/เลียน เครื่องหมายการค้าของผู้อื่น แล้วว่าขาดเจตนาเพราะอาจไม่รู้ว่าจะทะเบียนแล้ว

1.3 ความผิดบางประการไม่มีกฎหมายลงโทษผู้กระทำผิดในทางอาญา

ปัญหา เป็นความผิดที่อยู่นอกเหนือบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ทำให้เกิดช่องว่างเปิดโอกาสให้ผู้กระทำผิดฉวยเป็นข้ออ้างให้หลุดพ้นจากความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตราอื่น เช่น พบสินค้าที่ติดเครื่องหมายการค้าปลอมเป็นจำนวนมากเก็บอยู่ในโกดังสินค้า ซึ่งตามข้อเท็จจริงคือการปลอมเครื่องหมายการค้าเพื่อใช้ติดสินค้านำออกจำหน่ายในภายหลัง แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีหลักฐานพอเพียงเพราะมิได้พบขณะปลอม หรือขณะจำหน่าย เมื่อผู้กระทำความผิดอ้างว่ามีได้เป็นผู้ปลอม เป็นการไต่สนคำถามจากแหล่งอื่นอาจได้มาโดยการเหมาซื้อมาเพราะราคาถูก ตั้งใจจะมาจำหน่ายเอาผลกำไรต่อ แต่เมื่อรู้ภายหลังว่าเป็นสินค้าที่ติดเครื่องหมายการค้าปลอม จึงไม่กล้าจำหน่ายเพราะเกรงกลัวกฎหมาย ได้แก่เก็บไว้ในโกดังสินค้า

เช่นนี้ตำรวจก็ไม่สามารถจะนำกฎหมายมาตราใดมาบังคับใช้ได้ ทั้งที่รัฐอยู่ในความเป็นจริงว่าผู้นั้นกำลังหาโอกาสนำสินค้าออกจำหน่าย

ทางแก้ ออกกฎหมายให้การมีสินค้าที่ใช้เครื่องการค้าปลอม/เลียน อันเป็นการขัดต่อมาตรา 273 หรือ 274 ไว้ในครอบครอง โดยเพื่อประโยชน์ทางกิจการค้าขาย ถือเป็นการผิดต้องรับโทษตามประมวลกฎหมายอาญา หรือตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายความการค้า

1.4 มีกฎหมายแน่นอนรองรับการใช้เครื่องหมายในลักษณะอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการค้า

ปัญหา ปัจจุบันมีได้มีแต่เพียงการค้าขายสินค้าเท่านั้น แต่มีให้บริการต่าง ๆ มากมายในรูปลักษณะของธุรกิจการค้า ซึ่งการให้บริการเหล่านี้มักจะมีเครื่องหมายระบุถึงแหล่งที่มาหรือเจ้าของในการให้บริการด้วย เช่นเดียวกับเครื่องหมายการค้า ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2530 ได้กำหนดการให้ความคุ้มครองต่อเครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง ในลักษณะเดียวกับการให้ความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าด้วย แต่ในทางประมวลกฎหมายอาญายังมิได้มีการปรับปรุงกฎหมายในเรื่องนี้เพื่อขยายความคุ้มครองไปถึงแต่อย่างใด หากมีการกระทำผิดเกี่ยวกับเครื่องหมายบริการก็ไม่สามารถจะนำมาตรา 273 หรือ 274 หรือ 272 (1) หรือ 275 มาบังคับใช้ได้

ทางแก้ ให้ความคุ้มครองแก่เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง ตามประมวลกฎหมายอาญา เช่นเดียวกับเครื่องหมายการค้าด้วย

2. ปัญหาด้านองค์กรผู้บังคับใช้กฎหมาย

2.1 ตำรวจ

2.1.1 ปัญหาทัศนคติของตำรวจต่อความผิดเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้า
เนื่องด้วยเป็นความผิดที่เป็นอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ มองไม่เห็นเด่นชัดถึงผลกระทบต่อประชาชนโดยตรงและในทันทีที่มีการกระทำผิดเกิดขึ้น (เป็นอาชญากรรมที่จะค่อย ๆ

ส่งผลกระทบไปเรื่อย ๆ จนถึงจุดหนึ่งที่อันก่อให้เกิดภัยทางเศรษฐกิจของชาติโดยส่วนรวมอย่างร้ายแรง) เมื่อเปรียบเทียบกับอาชญากรรมธรรมดาทั่วไปแล้ว เช่น การฆาตกรรม ชมชืน ปล้นทรัพย์ เป็นอาชญากรรมที่เห็นผลกระทบทันที รุนแรงกระทบกระเทือนต่อชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สิน รวมทั้งขวัญประชาชนโดยตรง ตำรวจจึงให้ความสำคัญต่อการกระทำ ความผิดในเรื่องนี้น้อยกว่าอาชญากรรมธรรมดา ทั้งยังเห็นว่าเป็นหน้าที่ของเจ้าของเครื่อง หมายการค้าเองที่จะต้องกระตือรือร้นป้องกันผลประโยชน์ของตนเอง แม้เป็นความผิดต่อ แผ่นดิน หากเจ้าของเครื่องหมายการค้าไม่ร้องทุกข์ต่อเจ้าพนักงานแล้ว ตำรวจก็จะไม่ทุ่มเท สืบสวนสอบสวนหาแหล่งและตัวผู้กระทำผิดอย่างจริงจัง ทำให้การบังคับใช้กฎหมายไม่บรรลุผล

2.1.2 ปัญหา ตำรวจขาดความรู้ความเข้าใจในตัวบทกฎหมายเกี่ยวกับเรื่อง นี้ รวมทั้งไม่มีประสิทธิภาพพอเพียงในการสอบสวนสืบสวนดำเนินคดีประเภทนี้ โดยส่วนใหญ่เมื่อ รับคดีประเภทนี้มาทำ ก็มักจะปล่อยให้เป็นที่หน้าที่ของเจ้าของเครื่องหมายการค้าเองสืบเสาะหา พยานหลักฐานต่าง ๆ มาให้

2.1.3 เป็นความผิดที่ไม่เห็นได้ในตัวเด่นชัดขณะกระทำ ตำรวจไม่อาจ สรุปร้อยได้ว่าความผิดเกิดขึ้นแล้วในขณะพบเห็นความผิดซึ่งหน้า เพราะตำรวจไม่รู้ว่าเป็น เครื่อง หมายการค้าใดปลอมหรือไม่ จดทะเบียนแล้วหรือไม่ เป็นต้น

ทางแก้สำหรับปัญหาในข้อ 2.1.1 - 2.1.3 พัฒนาให้ตำรวจมีความรู้ ความเข้าใจ ในเรื่องของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ เสริมสร้างประสิทธิภาพในการสอบสวนคดีดังกล่าว โดยการให้การศึกษาดูแบบ จัดสัมมนา ทั้งในค่านทฤษฎีและภาคปฏิบัติ มุ่งเน้นหนักเกี่ยวกับ ทัศนคติของตำรวจที่มีต่ออาชญากรรมประเภทนี้ ให้ได้เข้าใจและตระหนักถึงคุณค่า ความสำคัญ ของเครื่องหมายการค้า และผลกระทบอย่างร้ายแรงอันเกิดจากการปล่อยปละละเลยให้อาชญากรรม ดังกล่าวขยายตัวแผ่กว้างออกไป จัดให้มีการประสานงาน ประชาสัมพันธ์ แลกเปลี่ยนข้อมูลและ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเครื่องหมายการค้าระหว่างองค์กรที่เกี่ยวข้อง

2.1.4 ปัญหา อัตรากำลังตำรวจไม่เพียงพอ สภาพเศรษฐกิจตกต่ำ ในปัจจุบัน สังคมเต็มไปด้วยโจรผู้ร้าย อาชญากรรมชุกชุมทั้งการฆ่า ปล้น ขิงทรัพย์ เรียกค่าไถ่ ยาเสพติด เมื่อเปรียบเทียบกับกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีอยู่ กำลังของ เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีอยู่จึงถูกส่งไปเพื่อปราบปรามอาชญากรรมเหล่านี้ เพราะเห็นว่า เป็นเรื่องจำเป็นที่จะต้องปกป้องคุ้มครองสวัสดิภาพ ชีวิตร่างกายของประชาชนเหนือ สิ่งอื่นใด

ทางแก้ จัดสรรงบประมาณเพื่อส่งเสริมการปราบปรามอาชญากรรมค่านนี้ โดยเฉพาะ การเพิ่มกำลังคน อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ที่เอื้ออำนวยให้การปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามความผิดประเภทนี้บรรลุเป้าหมาย นวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ เช่น คอมพิวเตอร์ เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการสืบสวน สอบสวนคดีเหล่านี้

2.1.5 ปัญหา การได้รับบำเหน็จรางวัลตอบแทนจากหน่วยงานของตน ในการสืบสวนสอบสวนจับกุมผู้กระทำความผิดประเภทนี้มันน้อย เมื่อเทียบกับการสืบสวน สอบสวนในคดีวิสามัญฆาตกรรมซึ่งถือเป็นผลงานดีเด่น ทำให้ตำรวจส่วนใหญ่กระตือรือร้น ที่จะทุ่มเทฝีมือ และความสามารถในการดำเนินคดีอาชญากรรมวิสามัญฆาตกรรม เพื่อสร้าง ชื่อเสียงและผลงานให้กับตนเองมากกว่ามุ่งทำคดีในความผิดเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้า

ทางแก้ ส่งเสริม บำรุงขวัญ และให้กำลังใจ รวมทั้งยกย่อง เกียรติคุณ ตำรวจที่ปฏิบัติกรปราบปรามอาชญากรรมประเภทนี้ ให้ทัดเทียมกับการปราบปราม อาชญากรรมประเภทอื่น

2.1.6 ปัญหา ตำรวจส่วนใหญ่ประสบปัญหาความเดือดร้อน เกี่ยวกับเงิน เดือนไม่ได้สัดส่วนกับมาตรฐานค่าครองชีพที่เพิ่มสูงขึ้น หลักประกันในสวัสดิการไม่สมมูล กับสภาพการปฏิบัติงานที่ลำบากเหน็ดเหนื่อยและตรากตรำ อันเป็นผลเชื่อมโยงไปสู่ตามสำนัก รับผิดชอบในการปฏิบัติงานโดยตรง ทำให้เกิดความบกพร่องหรือทุจริตต่อหน้าที่

ทางแก้ ปรับเงินเดือนและสวัสดิการให้แก่ตำรวจ เพื่อให้ได้สัดส่วนใกล้เคียงกับข้าราชการอื่น ให้สนับสนุนรางวัลในการปราบปรามผู้กระทำความผิด

2.1.7 ปัญหา ขาดหน่วยงานเฉพาะกิจที่จะรับผิดชอบในการสอบสวนคดีอาญาเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าโดยตรง ซึ่งเป็นอาชญากรรมที่ผู้บังคับใช้กฎหมายต้องอาศัยความรู้ความชำนาญพิเศษในเรื่องกฎหมายเฉพาะ

ทางแก้ จัดตั้งหน่วยงานเฉพาะกิจด้านนี้ขึ้นมาโดยเฉพาะ เลือกสรรตำรวจที่มีความรู้ความชำนาญด้านนี้โดยตรง รวมทั้งผู้ที่มีความรู้ความชำนาญและประสบการณ์จากหน่วยอื่นที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับเครื่องหมายการค้ามาร่วมปฏิบัติงาน แม้ปัจจุบันจะได้มีการจัดตั้งหน่วยงานเฉพาะกิจเพื่อปราบปรามอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและการเงินขึ้นแล้วก็ตาม แต่เห็นว่ายังไม่เพียงพอเพราะมีขอบข่ายงานการรับผิดชอบกว้างขวางมากเกินไป ควรจัดเฉพาะด้านเครื่องหมายการค้าโดยตรง เช่น ประเทศอังกฤษ มี Trade Standard Officers มุ่งควบคุม ปราบปราม ตรวจสอบ ยึดหน่วง และจับกุมผู้กระทำความผิดด้านนี้โดยเฉพาะ

2.1.8 ปัญหา ความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนกับตำรวจ ไม่ดีเท่าที่ควร ประชาชนมักเกิดทัศนคติที่ไม่ดีคือตำรวจจึงมักไม่ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่งาน

ทางแก้ เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างตำรวจกับประชาชน ตำรวจต้องสร้างศรัทธาให้แก่ประชาชน โดยการตั้งมั่นอยู่ในความยุติธรรม คอยช่วยเหลืออำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ประชาชน วางมาตรการในการควบคุมตรวจสอบและประเมินผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ดำเนินการอย่างรวดเร็วและเด็ดขาดกับผู้ทุจริตในหน้าที่โดยการลงโทษ และให้รางวัลตอบแทนผู้ปฏิบัติงานดีเพื่อสร้างขวัญและกำลังใจ

2.2 ด้านเจ้าหน้าที่บริหารงานทะเบียนเครื่องหมายการค้า

2.2.1 ปัญหา เจ้าหน้าที่ส่วนมากยังขาดความรู้เกี่ยวกับเครื่องหมายการค้า ขาดประสบการณ์และความชำนาญในการตรวจสอบเครื่องหมายการค้า การจัดรายการและการจำแนกจำพวกสินค้า

ทางแก จัดโครงการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ
เครื่องหมายการค้า ให้ความรู้ ด้านการตรวจสอบเครื่องหมาย และสร้างเสริมประสิทธิภาพ
ในการพิจารณาคำคัดค้านและอุทธรณ์ด้านเครื่องหมายการค้า โดยจัดในรูปแบบของการฝึกอบรม
หรือสัมมนา เป็นต้น

2.2.2 ปัญหา อัตรากำลังไม่สอดคล้องกับปริมาณงาน

ทางแก จัดสรรงบประมาณเพิ่มอัตรากำลังคน

2.2.3 ปัญหา ระบบการบริหารงานบุคคลทำให้สูญเสียเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้
ความชำนาญและประสบการณ์เป็นพิเศษ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ตรวจสอบเครื่องหมายการค้า
ต้องใช้เวลาหลายปีกว่าจะมีความชำนาญ เมื่อมีความชำนาญแล้วหากต้องการความก้าวหน้า
ในระดับสูงขึ้น ต้องย้ายตำแหน่งไปปฏิบัติหน้าที่อื่น

ทางแก ปรับปรุงระบบบริหารงานไม่ให้เจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความชำนาญเป็นพิเศษ
ต้องเปลี่ยนหน้าที่หรือสายงาน เช่น กำหนดตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญการตรวจสอบเครื่องหมายการค้า
และให้มีอำนาจทางการบริหารด้วย

2.2.4 ปัญหา ไม่มีคู่มือปฏิบัติงานและยังไม่ได้รวบรวมคำสั่งหรือประกาศ
ต่าง ๆ ให้เป็นระบบ การแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ในบางจุดยังขาดเอกภาพ
การกำหนดแบบฟอร์มเกี่ยวกับการจดทะเบียนมีมากเกินไป การปฏิบัติงานส่วนใหญ่ยังทำใน
ลักษณะใช้คนปฏิบัติ รวมทั้งไม่มีการประชุมสัมมนาปรึกษาหารือกันระหว่างบรรดาเจ้าหน้าที่ที่
รับผิดชอบในการพิจารณาคำขอจดทะเบียน

ทางแก จัดทำคู่มือปฏิบัติงานสำหรับเจ้าหน้าที่ด้านเครื่องหมายการค้า ปรับปรุง
โครงสร้างของหน่วยงานให้เหมาะสม แกไขปรับปรุงแบบฟอร์มต่าง ๆ ให้สมบูรณ์ ชัดแจ้ง
รัดกุม และมีจำนวนน้อยที่สุด นำอุปกรณ์และเครื่องมือวิทยาการสมัยใหม่มาใช้ เช่น
คอมพิวเตอร์ ไมโครฟิล์ม มาใช้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความละเอียดรอบคอบและจำเป็น

ต้องใช้ข้อมูลที่สมบูรณ์ครบถ้วน จัดให้มีการประชุมปรึกษาหารือกันระหว่างเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาคำขอจดทะเบียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อวางแผนการพิจารณาให้เป็นไปอย่างมีเอกภาพ อันจะก่อให้เกิดความยุติธรรมและเสมอภาค

2.2.5 ปัญหา ขาดการประชาสัมพันธ์และประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่บริหารงานทะเบียน กับองค์กรบังคับใช้กฎหมายในท้องถิ่นของรัฐและประชาชน

ทางแก้ แนะนำและประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า แลกเปลี่ยนข้อมูล และจัดสัมมนาแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกันระหว่างองค์กรต่าง ๆ ของรัฐในเรื่องเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้า

2.3 ปัญหาด้านอัยการ ศาล และนักกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ปัญหา ขาดความรู้ความเข้าใจในตัวบทกฎหมายเฉพาะอย่างเพียงพอ ขาดประสบการณ์และความชำนาญในการบังคับใช้กฎหมายนี้ มีทัศนคติไปในทางเห็นใจผู้กระทำผิด เพราะเห็นว่าไม่ใช่อาชญากรรมร้ายแรง เป็นการกระทำเพื่อความอยู่รอดในการดำรงชีพ ในภาวะเศรษฐกิจเช่นนี้ ไม่ได้ใช้กำลังข่มขู่บังคับให้ใครซื้อสินค้า แต่เป็นการซื้อโดยสมัครใจ เป็นส่วนใหญ่ทั้งที่รู้ว่าไม่ใช่ของแท้ การบังคับใช้กฎหมายจึงเป็นไปในลักษณะผ่อนปรน เช่น อัยการทำสำนวนฟ้องก็ไม่เน้นให้ศาลเห็นถึงผลกระทบกระเทือนร้ายแรงต่อสังคมส่วนรวม ส่วนศาลก็มักลงโทษปรับและรอลงอาญาในโทษจำคุก

ทางแก้ ยกกระดับมาตรฐานความรู้ความสามารถของบุคลากรที่จะเข้ามาเป็นเจ้าหน้าที่ในแต่ละองค์กร ให้ความรู้ ความเข้าใจในตัวบทกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ โดยการจัดอบรม สัมมนา แลกเปลี่ยนข้อมูลความคิดเห็นระหว่างกัน เสริมสร้างประสบการณ์ ความชำนาญในเรื่องนี้ขึ้นก่อนหรือขณะปฏิบัติหน้าที่ ประชาสัมพันธ์เผยแพร่ให้ตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของเครื่องหมายการค้า และภัยอันเกิดขึ้นจากการกระทำผิดเหล่านี้ จัดบรรจุวิชากฎหมายเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าไว้ในหลักสูตรการศึกษาวิชากฎหมายในระดับอุดมศึกษา

3. ปัญหาด้านการใช้เครื่องหมายการค้า

3.1 ผู้เป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าเองรู้เห็นเป็นใจในการที่ผู้กระทำผิดปลอม/เลียนเครื่องหมายการค้าของตน ทั้งนี้เพราะมีความสัมพันธ์อันดีกับเครือญาติกัน หรือเพราะได้รับผลประโยชน์ตอบแทน จึงละเลยเพิกเฉยไม่กระตือรือร้นที่จะควบคุม

ทางแก้ ห้ามมาตรการลงโทษเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าของตนเป็นเครื่องมือแสวงหาผลประโยชน์ เช่น ถอนทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้น และห้ามขอกจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าใดอีกภายในระยะเวลาที่กำหนด เช่น 5 ปี หรือ 10 ปี เป็นต้น

3.2 ผู้เป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าบางราย ไม่เห็นถึงความกระทบกระเทือนจากการทำความผิดดังกล่าวนี้ จึงปล่อยปละละเลยไม่เอาใจใส่สอดส่องนำตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดี เช่น ถือว่าสินค้าของตนราคาสูง ลูกค้าน่าจะมีเฉพาะกลุ่มระดับฐานะเศรษฐี ประชาชนธรรมดาไม่ใช้กลุ่มลูกค้าของตน ดังนั้นแม้จะมีการปลอมเครื่องหมายการค้าของตนเกิดขึ้น ประชาชนทั่วไปมุ่งไปซื้อสินค้าที่ใช้เครื่องหมายปลอมดังกล่าวเป็นจำนวนมาก ก็ไม่กระทบถึงยอดขายของตนเพราะแม่ไม่มีสินค้าปลอมดังกล่าว ประชาชนเหล่านั้นก็ได้เข้ามาเป็นกลุ่มลูกค้าของสินค้าของตนอยู่แล้ว

ทางแก้ จัดโครงการอบรม สัมมนา ให้ความรู้และความเข้าใจในความสำคัญของเครื่องหมายการค้าแก่เอกชน พ่อค้า ผู้ประกอบกิจการค้าขายทั่วไป

3.3 การติดตามสืบเสาะหาแหล่งปลอมเครื่องหมายการค้าไม่ใช่เรื่องง่าย เพราะเป็นความผิดที่มีลักษณะอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ มีการกระทำร่วมกันหลายฝ่ายเป็นขบวนการลับซับซ้อน ซึ่งต้องอาศัยค่าใช้จ่ายสูงและสิ้นเปลืองเวลาในการติดตามสืบหาแหล่งกระทำผิด

ทางแก ควบคุมการใช้เครื่องหมายการค้าให้ถูกต้อง หมั่นตรวจตลาด สืบหาแหล่งปลอมแปลง จ้างนักสืบหรือติดสินบนนำจับ เมื่อจับได้ก็ดำเนินคดีทั้งทางแพ่งและอาญา ประการโฆษณาผลแห่งคดีเมื่อชนะคดีแล้ว ค้นคว้าพัฒนาตัวสินค้าและเครื่องหมายการค้า ออกแบบให้ยากแก่การปลอมหรือลอกเลียน จดทะเบียนขอความคุ้มครองในเรื่องรูปแบบของสลากด้วย จัดตั้งกองทุนรวมรวมกันในกลุ่มเจ้าของเครื่องหมายการค้าด้วยกันเอง เพื่อนำมาเป็นค่าใช้จ่ายในการสืบหาแหล่งปลอมแปลง หาแนวร่วมในการต่อต้านการปลอมแปลง โดยการร่วมมือกันทั้งในด้านการปฏิบัติการและด้านโฆษณาชวนเชื่อ ประชาสัมพันธ์ รวมทั้งผลักดันให้มีการปรับปรุงกฎหมายหรือมาตรการลงโทษใหม่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ในกรณีที่มีผู้เป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าเป็นคนต่างชาติ ควรมาลงทุนตั้งโรงงานในประเทศไทย ในลักษณะ joint-venture เพื่อให้คนไทยที่เข้าทำงานในโรงงานนั้นได้เป็นส่วนช่วยสอดส่องมิให้มีการกระทำผิด ปลอมเครื่องหมายการค้าของตนเกิดขึ้นได้

4. ปัญหาด้านทัศนคติของผู้บริโภค

4.1 ปัญหา ประชาชนผู้บริโภคทั่วไปมองไม่เห็นถึงความร้ายแรงที่จะได้รับจากอาชญากรรมประเภทนี้ (ปลอมเครื่องหมายการค้า) โดยเฉพาะเมื่อเปรียบเทียบกับความรุนแรง โหดร้ายที่เห็นได้เด่นชัดในทันทีที่การกระทำผิดเกิดขึ้น เพราะความผิดเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้า โดยเฉพาะสำหรับสินค้าประเภทที่ให้ความหรูหรา ฟุ่มเฟือย ไม่ได้ส่งผลร้ายโดยตรงทันทีที่การกระทำผิดนั้นเกิดขึ้น แต่ถ้ามองถึงไว้โดยไม่ปราบปรามควบคุม ก็จะส่งผลกระทบต่อเนื่องไปเรื่อย ๆ จนถึงจุดที่จะทำให้เศรษฐกิจของชาติโดยรวมได้รับความเสียหายอย่างใหญ่หลวง

ทางแก ประชาสัมพันธ์เผยแพร่ตามสื่อมวลชนต่าง ๆ ให้ประชาชนได้ตระหนักถึงคุณค่าความสำคัญของเครื่องหมายการค้า และผลร้ายที่เกิดขึ้นตามมาภายหลัง อันเป็นการกระทบกระเทือนต่อเศรษฐกิจของชาติอย่างใหญ่หลวง เช่น การหยุดชะงักงันในการพัฒนาการลงทุน เป็นต้น

4.2 ปัญหา ค่านิยมของประชาชนคนไทย นิยมใช้สินค้าที่คิดเครื่องหมายการค้า ชื่อนำจากต่างประเทศ เพราะเป็นการแสดงออกถึงความภูมิฐาน และรสนิยมสูง ดังนั้น แม้สินค้าภายใต้เครื่องหมายการค้าปลอมต่าง ๆ ระบาดทั่วไป ก็ไม่ได้รับความเดือดร้อน กลับเป็นการสนองตอบความต้องการในอันที่สามารถจะหาซื้อมาสวมใส่ได้ในราคาต่ำกว่าของจริง

ทางแก้ เสริมสร้างทัศนคติค่านิยมของคนไทยใหม่มีความเป็นชาตินิยมมากยิ่งขึ้น ส่งเสริมสินค้าไทยในลักษณะ ไทยทำ ไทยใช้ ไทยเจริญ กระตุ้นให้คนไทยนิยมใช้สินค้าไทยให้มากขึ้นกว่าเดิม

4.3 ปัญหา ประชาชนไม่มีความรู้ความเข้าใจในกฎหมายเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้า ไม่เห็นคุณค่าและประโยชน์ของเครื่องหมายการค้าในฐานะเป็นทรัพย์สินอย่างหนึ่ง จึงไม่ให้ความสนับสนุนแก่เจ้าพนักงานของรัฐในการบังคับใช้กฎหมาย กลับเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้กระทำความผิดมากกว่าจะช่วยเหลือผู้เสียหายเป็นเหตุเป็นตาหรือเป็นพยานให้แก่ผู้เสียหายในการฟ้องคดี

ทางแก้ ให้การศึกษาแก่ประชาชนในระดับต่าง ๆ เช่น แทรกลงไปในหลักสูตรในระดับอุดมศึกษา ปัญหาเรื่องเครื่องหมายการค้านี้ ประชาชนไม่ค่อยจะเห็นความสำคัญ รับรู้ เข้าใจ แม้แต่นักกฎหมายเองก็มีไม่น้อยที่ขาดความรู้และเข้าใจในเรื่องนี้ นอกจากนี้ ก็จัดให้มีการบริการทางกฎหมายแก่ประชาชน เช่น การจัดอบรมสัมมนา แจกเอกสารทางกฎหมายโดยใช้ถ้อยคำที่เข้าใจง่าย ประชาสัมพันธ์ทางสื่อมวลชน เผยแพร่ความรู้และคุณประโยชน์ของกฎหมาย รวมทั้งภัยอันเกิดจากการฝ่าฝืนกฎหมายด้วย กฎหมายจะขาดการสื่อสารกับศาสตร์อื่นทางสังคมไม่ได้

4.4 ปัญหา ในสภาพสังคมเศรษฐกิจที่ผิดเคือง ค่าครองชีพสูง รายได้ต่ำ ปัญหาคนว่างงานมีอยู่ทั่วไปในคนแทบทุกระดับชั้น การกระทำความผิดในค่านี้นี้จึงเป็นทางออกอย่างหนึ่งที่ประชาชนทั่วไปเห็นว่า กระทำเพื่อต่อสู้ดิ้นรนในความอยู่รอด เมื่อตำรวจออกกวาดล้างจับกุม ประชาชนมักสงสารเห็นอกเห็นใจผู้กระทำผิด และเกิดความรู้สึกว่าการตำรวจรังแกประชาชนผู้ยากไร้

ทางแก็ ให้การศึกษาอบรมทางค่านิยม จริยธรรม และศาสนา เพื่อลดการกระทำผิด ลดความเห็นแก่ตัว เอารัดเอาเปรียบผู้อื่น ช่วยกล่อมเกล่าอบรมนิสัยเยาวชน วางรากฐานการศึกษาเพื่อพัฒนาจิตใจให้รู้จักผิดชอบชั่วดี และเคารพต่อบทกฎหมายของบ้านเมือง โดยให้เกิดความรู้สึกสำนึกในหน้าที่ของพลเมืองที่ ครบในที่คนในสังคมไม่มีความสำนึกในทางคุณธรรม ขาดศีลธรรมที่จะเห็นชั่วร้ายการกระทำผิดของตนแล้ว แม้จะมีกฎหมายดีเพียงไรก็ห้ามไม่อยู่ นอกจากนี้ รัฐยังต้องอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง ให้พ้นจากความหวาดกลัว ให้ความมั่นใจในตัวบทกฎหมาย และกระบวนการยุติธรรม

5. ปัญหา ค่านิยมของ รัฐ รัฐไม่ประกาศนโยบายอย่างเด่นชัดในการวางเป้าหมายที่จะปราบปรามผู้กระทำผิดทางอาญา เกี่ยวกับเครื่องหมายการค้า เข็มงวดกวดขันมุ่งขจัดกวดกลางการกระทำผิดประเภทนี้ให้ลดน้อยลงหรือหมดสิ้นไปจากสังคม การที่รัฐวางนโยบายออกมาให้เด่นชัดกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน จะช่วยส่งผลให้องค์กรต่างๆ ของรัฐวางแผนงานมีโครงการรองรับนโยบายนี้ เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ทางแก็ ก. กำหนดนโยบายให้เด่นชัดขึ้นในรูปแบบต่าง ๆ เช่น กำหนดไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ปรากฏอยู่ในคำแถลงนโยบายของรัฐบาลที่มีต่อประชาชน หรือสภาผู้แทนราษฎร เป็นต้น รวมถึงการกำหนดนโยบายไปตามหน่วยงานของรัฐต่าง ๆ ให้ปฏิบัติตาม

ข. เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้มีความรู้ความเข้าใจใน ความสำคัญของเครื่องหมายการค้า และผลกระทบต่อเศรษฐกิจของชาติโดยส่วนรวมอันเกิดขึ้นจากการปลอมหรือเลียนเครื่องหมายการค้า โดยทางสื่อมวลชนต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนตระหนักถึงประโยชน์ของการออกกฎหมายมาลงโทษผู้กระทำผิด เมื่อประชาชนเข้าใจก็จะมี ความเคารพต่อกฎหมายนั้น เห็นชอบและยอมรับปฏิบัติตาม

ค. ตั้งหน่วยงานเฉพาะกิจขึ้นมารองรับนโยบายนี้โดยเฉพาะ

ง. ประสานงานร่วมมือกันในการปราบปรามการกระทำผิดระหว่างเอกชนและรัฐบาล

- จ. จัดให้มีโครงการอบรม สัมมนา ให้ความรู้ทางวิชาการเกี่ยวกับกฎหมายเครื่องหมายการค้าแก่ประชาชนทั่วไป
- ฉ. ส่งเสริมให้ประชาชนเกิดความรู้สึกชาตินิยม ส่งเสริมสินค้าไทย และการลงทุนด้านอุตสาหกรรมต่าง ๆ ของคนไทย
- ช. ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่บังคับใช้อยู่ในส่วนที่บกพร่องล่าสมัย อันเป็นอุปสรรคต่อการบังคับใช้ใหม่ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- ซ. ให้ความร่วมมือในการป้องกันปราบปรามความผิดเหล่านี้ในระดับระหว่างประเทศ เช่น เข้าเป็นสมาชิก WIPO เป็นต้น
- ฅ. ตั้งหน่วยบริการทางกฎหมายขึ้น เพื่อให้ความรู้แก่ประชาชน
- ฉ. แก้ปัญหาสังคมและเศรษฐกิจให้ลดน้อยลง เช่น ขจัดแหล่งมั่วสุม อบายมุขต่าง ๆ แก้ปัญหาคนว่างงาน ปัญหาการฉ้อราษฎร์บังหลวงของข้าราชการ
- ฎ. จัดสรรงบประมาณให้แก่หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ เพื่อนำไปใช้ในการเพิ่มอัตราค่าจ้างคน และอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็น รวมถึงการสร้างเสริมประสิทธิภาพที่ดี ในการปฏิบัติงานให้บังเกิดแก่บุคลากรของรัฐ เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
- ฏ. ขจัดกลุ่มอิทธิพลที่มีอำนาจอยู่เบื้องหลังการกระทำความผิดประเภทนี้ให้หมดไป โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาชนในชาติโดยรวม มากกว่าผลประโยชน์ของพรรค หรือกลุ่มบุคคลบางกลุ่มเท่านั้น
- ฐ. สร้างเสริมคุณธรรมและจริยธรรมให้แก่ประชาชนในชาติ และบุคลากรของรัฐ ให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีคุณภาพ ไม่มุ่งเอาตัวเอวเปรียบกัน รู้จักพึ่งพาตนเอง และช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ให้รู้จักการปฏิบัติตนในฐานะเป็นพลเมืองดีของชาติ

ปัญหาการบังคับใช้กฎหมายในการกระทำความผิดทางอาญาเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้ามีมากมาย ถึงเวลาแล้วที่ทุกฝ่ายควรจะได้รับการกระตุ้นในมีความกระตือรือร้นสนใจในเรื่องของเครื่องหมายการค้าอย่างจริงจัง เข้าใจถึงคุณค่าและประโยชน์ซึ่งควรแก่การให้ความคุ้มครองป้องกันมิให้ผู้ใดฉกฉวยโอกาสเอารัดเอาเปรียบคู่แข่งทางการค้า โดยอาศัยเครื่องหมายการค้าเป็นเครื่องมือ อันส่งผลกระทบต่อประชาชนในชาติโดยรวม ทั้งในด้านชีวิตร่างกาย ทรัพย์สิน และเศรษฐกิจของประเทศ การจะลดการกระทำความผิดในเรื่องนี้ได้โดยการบังคับใช้กฎหมายให้บรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพนั้น จะมุ่งแก้ไขแต่ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะเท่านั้นไม่พอ ต้องกระทำพร้อมกันไปทุกด้านด้วย โดยประสานความร่วมมือกันทั้งในภาคเอกชนและรัฐบาล

ศูนย์วิทยพัชยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย